

וְאִי לָא, חֲמוֹר גְּרָמָא לֹון לְיִשְׂרָאֵל לְמִיּהָד בְּגִלוּתָא,
 וְלִמְנַפֵּל בֵּינֵי עַמְמֵינָא, וְלִמְשַׁלֵּט עַלְיֵיהוּ. וְכָל דָּא
 אִמְאִי, בְּגִין, וַיֵּרָא מְנַחָה כִּי טוֹב, וּמִתְקַנָּא קַמּוּיָה,
 וַיִּכּוּל לְמַרְוּחַ בְּגִינָה כַּמָּה טָבִין וְכַמָּה כְּסוּפִין, וְסָטָא
 אֲזַרְחִיָּה דְלָא לְמַסְבֵּל עוּלָא דְאֲזַרְיִיתָא. בְּגִין כֶּךָ וַיְהִי
 לְמַס עוֹבֵד.

כְּתִיב, (שיר השירים ו) הַדּוֹדָאִים נָתַנוּ רִיחַ וְעַל פְּתָחֵינוּ
 כָּל מְגֻדִים חֲדָשִׁים גַּם יְשָׁנִים וְגו'. הַדּוֹדָאִים
 נָתַנוּ רִיחַ, (הַדּוֹדָאִים) אֵלֶּיךָ אֵינֹון דְּאַשְׁבַּח רְאוּבֵן. כַּמָּה
 דְּאֵת אָמַר, (בראשית ל) וַיִּמְצָא (דף רמג ע"א) דּוֹדָאִים בַּשָּׂדֶה,
 וְלֹא אֶתְחַדְשֶׁן מִלִּי דְאֲזַרְיִיתָא, אֶלָּא עַל יְדוּי בְּיִשְׂרָאֵל,
 כַּמָּה דְּאֵת אָמַר, (דברי הימים א יב) וּמִבְּנֵי יִשָּׁשְׁכָר יוֹדְעֵי
 בִּינָה לְעֵתִים וְגו'.

וְעַל פְּתָחֵינוּ כָּל מְגֻדִים, אֵינֹון גְּרָמוּ לְמַחְוֵי עַל

לשון הקודש

פְּתָחֵינוּ כָּל מְגֻדִים חֲדָשִׁים גַּם יְשָׁנִים וְגו'.
 הַדּוֹדָאִים נָתַנוּ רִיחַ - וְהַדּוֹדָאִים אֵלוֹ
 אוֹתָם שְׁמֵצָא רְאוּבֵן, כְּמוֹ שֶׁנֶּאֱמַר (בראשית
 כ) וַיִּמְצָא דּוֹדָאִים בַּשָּׂדֶה, וְלֹא הִתְחַדְּשׁוּ
 דְּבָרֵי תוֹרָה אֶלָּא עַל יְדוּי בְּיִשְׂרָאֵל, כְּמוֹ
 שֶׁנֶּאֱמַר וּמִבְּנֵי יִשָּׁשְׁכָר יוֹדְעֵי בִּינָה
 לְעֵתִים וְגו'.

וְעַל פְּתָחֵינוּ כָּל מְגֻדִים - הֵם גְּרָמוּ

עַל הַכּוּל. וְאִם לָא, חֲמוֹר גְּרָמֵם לְיִשְׂרָאֵל
 לְלַבֵּת לְגָלוּת וְלַפֵּל בֵּין הָעַמִּים וְלְשַׁלֵּט
 עַלְיֵהֶם, וְכָל זֶה לְמָה? מְשׁוּם וַיֵּרָא מְנַחָה
 כִּי טוֹב, וּמִתְקַן לְפָנָיו, וַיִּכּוּל לְהַרְוִיחַ
 בְּגִלְגָּלָה כַּמָּה טוֹבוֹת וְכַמָּה כְּסוּפִים, וְהָפָה
 דְּרָבּוּ שְׁלֹא לְסַבֵּל עַל תּוֹרָה, מְשׁוּם כֶּךָ
 וַיְהִי לְמַס עֹבֵד.

כְּתוּב (שיר ז) הַדּוֹדָאִים נָתַנוּ רִיחַ וְעַל

פְּתַחֵנוּ, עַל פְּתַחֵי בְּתֵי כְּנִסְיֹת וּבְתֵי מְדַרְשׁוֹת, כָּל
 מְגִדִים. חֲדָשִׁים גַּם יִשְׁנִים, כַּמָּה מְלֵי חֲדָתָאן וְעִתִּיקִין
 דְּאוּרֵייתָא, דְּאִתְגַּלְיִין עַל יַדֵּיהוּ, לְקַרְבָּא לְיִשְׂרָאֵל
 לְאַבוּהוֹן דְּלְעִילָא. הָדָא הוּא דְכְּתִיב, (דברי הימים א יב)
 לְדַעַת מַה יַּעֲשֶׂה יִשְׂרָאֵל.

דוּרְי צַפְנָתִי לָךְ. (שיר השירים ז) מֵהֲכָא אוּלִיפְנָא, כָּל
 מָאן דְּאִשְׁתַּדַּל בְּאוּרֵייתָא כְּדָקָא יְאוּת, וַיִּדַע
 לְמַחְדֵי מַלְיָן, וּלְחֲדָתוּתֵי מַלְיָן כְּדָקָא יְאוּת, אֵינֻן
 מַלְיָן סְלָקִין עַד בְּרִסְיָא דְמַלְכָא, וּכְנֶסֶת יִשְׂרָאֵל
 פְּתַח לֹזֶן תְּרַעֲוִין, וְנִגְזִי לֹזֶן. וּבִשְׁעָתָא דְעָאֵל קְדָשָׁא
 בְּרִיךְ הוּא לְאִשְׁתַּעֲשָׂא עִם צְדִיקֵיָא בְּגִנְתָּא דְעֵדֶן,
 אֲפִיקַת לֹזֶן קַמֵּיהּ, וְקוּדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא מְסַתַּבֵּל בְּהוּ
 וְחֲדֵי, כְּדִין קְדָשָׁא בְּרִיךְ הוּא מִתְעַטֵּר בְּעֶטְרִין
 עֲלָאִין, וְחֲדֵי בְּמִטְרוּנֵיתָא, הָדָא הוּא דְכְּתִיב, חֲדָשִׁים
 גַּם יִשְׁנִים דוּרְי צַפְנָתִי לָךְ. וּמִהֵהִיא שְׁעָתָא, מַלְוִי

לשון הקודש

לחדש דְּבְרִים וּלְחַדְדֵי דְּבְרִים כְּרָאוּי,
 אוּתָם הַדְּבָרִים עוֹלִים עַד כֶּסֶף הַמְּלָךְ,
 וּכְנֶסֶת יִשְׂרָאֵל פּוֹתַחַת לְהֵם שְׁעָרִים
 וְנִגְזֵת אוּתָם. וּבִשְׁעָה שְׁנַכְנַם הַקְּדוּשׁ
 בְּרוּךְ הוּא לְהַשְׁתַּעֲשֶׂע עִם הַצְּדִיקִים כְּגוֹן
 עֵדֶן, מוֹצִיאָה אוּתָם לְפָנָיו, וְהַקְּדוּשׁ בְּרוּךְ
 הוּא מְסַתַּבֵּל בְּהֵם וְשָׂמַח. אִזּוּ הַקְּדוּשׁ
 בְּרוּךְ הוּא מִתְעַטֵּר בְּעֶטְרוֹת עֲלִיוֹנוֹת

לְהִיּוֹת עַל פְּתַחֵנוּ, עַל פְּתַחֵי בְּתֵי כְּנִסְיֹת
 וּבְתֵי מְדַרְשׁוֹת, כָּל מְגִדִים. חֲדָשִׁים גַּם
 יִשְׁנִים – כַּמָּה דְּבָרִים חֲדָשִׁים וְעִתִּיקִים
 שֶׁל הַתּוֹרָה שֶׁהִתְגַּלְּוּ עַל יַדֵּיהֶם, לְקַרְבֵּי
 אֶת יִשְׂרָאֵל לְאַבְיָהֶם שְׁלֹמֵעֵלָה. זֶהוּ
 שְׁפָתוֹב לְדַעַת מַה יַּעֲשֶׂה יִשְׂרָאֵל.

דוּרְי צַפְנָתִי לָךְ (שיר ז) – מִכָּאן לְמַדְנֵנוּ,
 שְׁכַל מִי שֶׁמִּשְׁתַּדַּל בַּתּוֹרָה כְּרָאוּי וַיִּדַע

בְּתִיבִין בְּסִפְרָא, הָדָא הוּא דְכְּתִיב, (מלאכי ג) וַיִּכְתֹּב סֵפֶר
זִכְרוֹן לְפָנָיו.

זִכְרָא חוֹלְקִיה, מָאן דְּאֶשְׁתַּדַּל בְּאוֹרֵייתָא בְּדָקָא
יְאוּת, זִכְרָא הוּא בְּהַאי עֲלֵמָא, וְזִכְרָא הוּא
בְּעֲלֵמָא דְאַתִּי. עַד הָכָא שׁוֹלְטָנוּתָא דִּיהוּדָה, דְּרוּעָא
דְּאַתְכְּלִיל בְּכֵלָא, בְּחִילָא דְכָל סְטָרִין, תְּלִת קִשְׁרִין
דְּדְרוּעָא, לְאַתְנַפְרָא עַל כֻּלָּא:

דָּן יְדִין עֲמוֹ בְּאַחַד שַׁבְּטֵי יִשְׂרָאֵל. רַבִּי חֲזִיא אָמַר,
הַאי קָרָא חֲכִי אִית לִיה לְמִימַר, דָּן יְדִין לְשַׁבְּטֵי
יִשְׂרָאֵל, אוּ דָן יְדִין לְשַׁבְּטֵי יִשְׂרָאֵל בְּאַחַד, מַהוּ דָן
יְדִין עֲמוֹ, וּלְבַתַּר בְּאַחַד שַׁבְּטֵי יִשְׂרָאֵל. אֵלָא דָן, הוּא
דְכְּתִיב בִּיה, (במדבר י) מֵאֶסֶף לְכָל הַמַּחֲנֹת, דְּהוּא יִרְכָּא
שְׂמַאלָא, וְאַזִּיל לְבַתְרֵייתָא.

לשון הקודש

לְהַתְנַפֵּר עַל הַכֹּל.

דָּן יְדִין עֲמוֹ בְּאַחַד שַׁבְּטֵי יִשְׂרָאֵל. רַבִּי
חֲזִיא אָמַר, פְּסוּק זֶה כִּדְּ יֵשׁ לוֹ לומר, דָּן
יְדִין לְשַׁבְּטֵי יִשְׂרָאֵל, אוּ דָן יְדִין לְשַׁבְּטֵי
יִשְׂרָאֵל בְּאַחַד. מַהוּ דָן יְדִין עֲמוֹ, וְאַחַר
כִּדְּ בְּאַחַד שַׁבְּטֵי יִשְׂרָאֵל? אֵלָא דָן, הוּא
שְׂכָתוּב בּוּ (במדבר י) מֵאֶסֶף לְכָל הַמַּחֲנֹת,
שְׂהוּא יִרְךָ שְׂמַאל, וְהוֹלֵךְ בְּסוּף.

וְשִׁמְח בְּגִבְיָרָה. זְהוּ שְׂכָתוּב חֲדָשִׁים גַּם
יְשָׁנִים דוּדֵי צְפִנְתִּי לָךְ. וּמְאוּתָהּ שְׁעָה
דְּבָרֵיו כְּתוּבִים בְּסִפְרָא, זְהוּ שְׂכָתוּב (מלאכי
ג) וַיִּכְתֹּב סֵפֶר זִכְרוֹן לְפָנָיו.

אַשְׁרֵי חֶלְקוֹ שֶׁל מִי שֶׁמִּשְׁתַּדַּל בַּתּוֹרָה
בְּרְאוּי, אֲשֶׁרֵינוּ בְּעוֹלָם הַזֶּה וְאַשְׁרֵינוּ
בְּעוֹלָם הַבָּא. עַד כָּאן שְׁלִטוֹן יְהוּדָה,
זְרוּעַ שְׁנֵכְלֵלַת בְּכַל, בְּכַח שֶׁל כָּל
הַצְּדִידִים, שְׁלֵשָׁה קִשְׁרִים שֶׁל הַזְרוּעַ

תָּא חַוִּי, בִּינּוּן דִּיהוּדָה וְרֵאוּבֵן נְטִלִין, לִיּוֹאֵי וְאַרְוֵנָא
פְּרִשִׁין דְּגָלִין, וְנָטִיל דְּגָלָא דְּאַפְרִים דְּאִיהוּ
לְמַעְרַב, יִרְכָּא יְמִינָא נְטִיל, בְּקַפְסִירֵי קַסְטָא. וְאִי
תִּימָא זְבוּלָן דְּאִיהוּ עָאל, וְנָפִיק, דְּכְתִיב בֵּיה, (דברים לג)
שְׂמַח זְבוּלָן בְּעֶצְאֲתָךְ, וְכְתִיב וַיִּרְכְּתוּ וְגו'. אֶלָּא וְדָאֵי,
יְהוּדָה אֶתְכַלִּיל מִכָּלָא.

תָּא חַוִּי, מַלְכוּ דְלַעִילָא אֶתְכַלִּיל מִכָּלָא, וַיְהוּדָה
אִיהוּ מַלְכוּ תַתְּאָה. כְּמָה דְּמַלְכוּ עֲלָאָה
אֶתְכַלִּיל מִכָּלָא, הָכִי נָמִי מַלְכוּ תַתְּאָה, אֶתְכַלִּיל
מִכָּלָא מְגוּפָא מִיִּרְכָּא, בְּגִין לְאַתְנַבְרָא בְּתוּקַפְיָה.

כְּתִיב, (דברים לג) מִימִינִי א"ש ד"ת לְמוֹ, אֲזִרִיתָא
מִסְטָרָא דְגְבוּרָה אֶתִּיחִיב, וְגְבוּרָה אֶתְכַלִּיל
בִּימִינָא, וּבְגוּפָא, וַיִּרְכָּא, וּבְכָלָא. הָכִי נָמִי סְדָרָא
קְדָמָאָה, יְהוּדָה אִיהוּ, מַלְכוּ דְּאֶתִּי מִסְטָר גְבוּרָה,

לשון הקודש

מהכלל, ויהודה הוא מלכות תחתונה.
כמו שמלכות עליונה נכללת מהכלל, כך
גם מלכות תחתונה נכללת מהכלל,
מגופה, מירדה, כדי להתגבר בכוחו.

כתוב מימיניו א"ש ד"ת למו. תורה
נתנה מצד הגבורה, וגבורה נכללת
בימין ובגוף וירד ובכלל. כך גם הסדר
הראשון הוא יהודה, מלכות שבאה
מצד של גבורה ונכללת בימין, בגוף

בא ראה, בינון שיהודה וראובן נוסעים,
הלויים והארון פורשים דגלים, ונוסע
דגל אפרים שהוא למערב. ירד ימין
נוסעת מחליות המדה. ואם תאמר,
זבולון שהוא נכנס ויוצא, שכתוב בו
(דברים לג) שמח זבולן בעצאתך, וכתוב
וירכתו וגו'. אלא ודאי יהודה נכלל
מהכלל.

בא ראה, מלכות העליונה נכללת

וְאֶתְכִלְיָל בְּיַמֵּינָא בְּנוֹפָא וּבִירְכָא, בְּכֹלָא אֶתְכִלְיָל.
בְּמָה דְּמַלְכוֹ דְּלְעִילָא, אֶתְכִלְיָל מְכֹלָא.

סְדָרָא תְּנִינָא רֵאוּבֵן, דְּאִיהוּ לְסִטְר דְּרוּם, וְדָרוּם
אִיהוּ יַמֵּינָא, וְכֹל חֵילָא דִּימֵינָא, יְהוּדָה נְטִיל
לִיה, בְּגִין דְּרֵאוּבֵן (ס"א אֶתְעֵבִיד) אֶתְעֵבִיר מֵינִיה מְלָכוֹ,
בְּמָה דְּאֵתְ אָמַר פְּחֹז פְּמִים אֵל תּוֹתַר, וְנְטִיל לִיה
יְהוּדָה, וְאֶתְגַּבַּר בְּתוֹקְפָא דִּימֵינָא, דְּהָוָה מְרֵאוּבֵן, וְכֵן
בְּתִיב בְּדוֹד, (תהלים קי) נֶאֱמַר יְיָ לְאֲדָנִי שָׁב לִימֵינִי. בְּגִין
דְּשִׁמְאַלָא אֶתְכִלְיָל בְּיַמֵּינָא, וְאֶתְתַּקַּף בְּחִילִיה, הָדָא
הוּא דְּכְתִיב, (תהלים קיח) יָמִין יְיָ עוֹשֶׂה חֵיל וְגו'. יְהוּדָה
וְרֵאוּבֵן תְּרִין דְּרוּעִין הוּוּ.

סְדָרָא תְּלִיתָאָה, אֶפְרַיִם, דְּאִיהוּ יְרְכָא יַמֵּינָא,
וְנְטִילָא קַמֵּי שְׁמַאֲלָא תְּדִיר, וְדָן (ד"א) דְּאִיהוּ
יְרְכָא שְׁמַאֲלָא, נְטִיל לְבַתְרֵייתָא, וְעַל דָּא הוּא

לשון הקודש

וְכֵן כְּתוּב בְּדוֹד, (תהלים קיא) נֶאֱמַר ה'
לְאֲדָנִי שָׁב לִימֵינִי, מְשׁוּם שְׁמַאֲלָא
נְכַלְלַת בְּיַמִּין וּמִתְחַזַּק בְּכַחוֹ. זְהוּ
שְׁכָתוּב (שם קיח) יָמִין ה' עוֹשֶׂה חֵיל וְגו'.
יְהוּדָה וְרֵאוּבֵן הֵינּוּ שְׁתֵּי זְרוּעוֹת.

סְדָר שְׁלִישֵׁי אֶפְרַיִם, שְׁהוּא יֶרֶךְ יַמִּין,
וְנוֹסַע לְפָנֵי הַשְּׁמַאֲלָא תְּמִיד. וְדָן וְנְהוּ,
שְׁהוּא יֶרֶךְ שְׁמַאֲלָא, נוֹסַע בְּסוּף, וְעַל כֵּךְ

וּבִירְךָ, וּבְכַל נְכַלְלַת, כְּמוֹ שְׁהַמְלָכוֹת
הַעֲלִיּוֹנָה נְכַלְלַת מֵהַכֹּל.

סְדָר שְׁנֵי רֵאוּבֵן, שְׁהוּא לְעַד דְּרוּם,
וְדָרוּם הוּא יַמִּין. אֵת כֹּל כַּח הַיַּמִּין נְטִיל
יְהוּדָה, מְשׁוּם [שְׁנַעֲשֶׂתָה] שְׁהַעֲבָרָה
הַמְלָכוֹת מְרֵאוּבֵן, כְּמוֹ שְׁנַאֲמַר פְּחֹז
כְּמִים אֵל תּוֹתַר, וְנְטִיל אוֹתָהּ יְהוּדָה,
וְהַתְּגַבַּר בְּתַקְפָּה הַיַּמִּין שְׁהִיהָ מְרֵאוּבֵן,

הַמֵּאֲסָף לְכָל הַמַּחֲנֹת לְעַבְאֹתָם, וְאֵיִל לְבַתְרֵיִתָּא.
 יְהוּדָה נָטִיל חֵילָא בְּתָרִין דְּרוּעִין, בְּגִין דְּרֵאוּבֵן
 דְּאִיהוּ יְמִינָא, (ס"א אהעביר) אֶתְאַבִּיד מְנִיָּה
 בְּכִירוּתָא פְּהוּנְתָא וּמְלֻכוּתָא, וְעַל דָּא כְּתִיב בְּיְהוּדָה,
 (דברים לג) יָדִין רַב לּוֹ וְעֵזֶר מִצָּרָיו תִּהְיֶה.

תָּא חָזִי, כְּתִיב, (מלכים א י') וַיַּעַשׂ הַמֶּלֶךְ שְׁלֹמֹה כֶּסֶף
 שֵׁן גָּדוֹל. בְּרִסְיָא דְשְׁלֹמֹה, עֶבֶד לִיה פְּגוּזָא
 דְּלְעִילָא, וְכָל דְּיוֹקְנֵין (דְּהָכָא) דְּלְעִילָא עֶבֶד הָכָא. וְעַל
 דָּא כְּתִיב, (דברי הימים א כט) וַיֵּשֶׁב שְׁלֹמֹה עַל כֶּסֶף ה'
 לְמַלְכָּהּ, מְלָךְ מְלָה סְתִימָא הוּא. וְכֵן (מלכים א ב) וּשְׁלֹמֹה
 יָשָׁב עַל כֶּסֶף דְּוֹד אָבִיו וַתִּכַּן מְלֻכוֹתוֹ מְאֹד, דְּקִימָא
 סִיְהָרָא בְּאַשְׁלָמוֹתָא.

דִּן יָדִין עֲמוֹ בְּקַדְמֵיִתָּא, וּלְבַתֵּר שְׁבִטֵי יִשְׂרָאֵל
 כְּאַחַד, בְּיַחְדוּדוֹ שֶׁל עוֹלָם (דף רמג ע"ב) כְּמָה דְּהָזָה

לשון הקודש

עֲשָׂה אוֹתוֹ כְּמוֹ שְׁלֹמֹעֲלָה, וְכָל
 הַדְּיוֹקְנָאוֹת (שֶׁל כָּאן) שְׁלֹמֹעֲלָה עֲשָׂה כֶּף.
 וְעַל זֶה כְּתוּב וַיֵּשֶׁב שְׁלֹמֹה עַל כֶּסֶף ה'
 לְמַלְכָּהּ, מְלָךְ דְּבַר סְתוּם הוּא. וְכֵן (מלכים א
 ב) וּשְׁלֹמֹה יָשָׁב עַל כֶּסֶף דְּוֹד אָבִיו וַתִּכַּן
 מְלֻכוֹתוֹ מְאֹד, שְׁעֲמֻדָּה הִלְבְּנָה
 בְּשִׁלְמוֹת.

דִּן יָדִין עֲמוֹ - בְּהַתְחַלָּה, וְאַחַר כֵּן
 שְׁבִטֵי יִשְׂרָאֵל כְּאַחַד, בְּיַחְדוּדוֹ שֶׁל עוֹלָם,

הוּא הַמֵּאֲסָף לְכָל הַמַּחֲנֹת לְעַבְאֹתָם
 וְהוֹלֵךְ בְּסוּף.

יְהוּדָה נוֹטֵל כֹּחַ בְּשֵׁתֵי זְרוּעוֹת, מְשׁוּם
 שְׂרֵאוּבֵן, שֶׁהוּא יְמִין, וְהַעֲבִירָהּ אֲבָדָה
 מִמֶּנּוּ הַבְּכוּרָה, הַבְּהֵנָה וְהַמְּלֻכוֹת, וְעַל
 זֶה כְּתוּב בְּיְהוּדָה (דברים לג) יָדִין רַב לּוֹ
 וְעֵזֶר מִצָּרָיו תִּהְיֶה.

כֶּסֶף רָאָה, כְּתוּב (מלכים א י') וַיַּעַשׂ הַמֶּלֶךְ
 שְׁלֹמֹה כֶּסֶף שֵׁן גָּדוֹל. הַכֶּסֶף שֶׁל שְׁלֹמֹה

בְּשִׁמְשׁוֹן, דְּאִיתוּ יְחִידָאֵי עֲבִיד דִּינָא בְּעֵלְמָא, וְדָאִין
וְקָטִיל בְּתַדָּא, וְלֹא אֶצְטְרִיךְ סָמְךָ.

דָּן זְדִין עֲמוּ. רַבִּי יִצְחָק אָמַר, דָּן, הֵינּוּ חוּזָא, פְּמִין
עַל אוֹרְחִין וּשְׁבִילִין. וְאִי תִימָא דְעַל שְׁמִשׁוֹן
בְּלַחְזוּדֵי הוּא. אוֹף הָכִי נָמִי לְעֵילָא, דָּא הוּא נִפְשׁ
אַתְרָא (ס"א נְחֵשׁ זִוְטָא) מְאַסְפָּ לְכָל הַמַּחְנוֹת, וְכַמִּין לְאוֹרְחִין
וּשְׁבִילִין. לְבַתָּר, חִילִין וּמִשְׁרִיזִין מַחְבָּא נִפְקִי, אֵינּוּן
דְּכַמָּאן לְבָנֵי נִשְׂאָא, עַל חוּזְבִין, דְּרֵאמִין לְהוּ לְאַחֲזָרָא
בְּתַר בְּתַפְיִיהוּ. אָמַר רַבִּי תִיָּא, נְחֵשׁ הַקְּדָמוֹנִי לְעֵילָא,
עַד דְּלֹא יִתְפַּסֵּם בְּתַמָּרָא דְחִידוּ.

נְחֵשׁ עָלֵי דְרָךְ. תָּא חוּזֵי, פְּמָה דְאִית דְּרָךְ לְעֵילָא,
הָכִי נָמִי אִית דְּרָךְ לְתַתָּא, וּמַתְפָּרְשָׂא יִמָּא,
לְכַמָּה אוֹרְחִין בְּכָל סָטָר. וְאִית אוֹרְחָא חַד, דְּאִתִּי
וְאַסְגֵּי יִמָּא, וְרַבִּי נוּנִין בִּישׁוּן לְזַנְיָהוּ, פְּמָה דְאַפִּיקוּ

לשון הקודש

חילות ומחנות, אותם שאורבים
לאנשים על חטאים, שזורקים אותם
לאחור אחרי כתפיהם. אמר רבי תיָא,
נחש הקדמוני למעלה, עד שלא יתפסם
בזין של שמחה.

נחש עלי דרך. בא ראה, כמו שיש
דרך למעלה, כך גם יש דרך למטה,
והים נפרד לכמה דרכים בכל צד. ויש
דרך אחת שבאה ומגדילה את הים,

כמו שהיה בשמשון, שהוא יחידי עשה
דין בעולם, ודן וחרג באחד, ולא
הצטרף סמוך.

דן זדין עמו. רבי יצחק אמר, דן, הינו
נחש, אורב על דרכים ושבילים. ואם
תאמר על שמשון לבדו הוא, אף כך גם
למעלה, והו נפש אתרת ונחש קטן
מאסף לכל המחנות, ואורב בדרכים
ובשבילים. אחר כך מכאן יוצאים